13 சந்தான குரவர்களும், அவர்கள் பணிகளும்

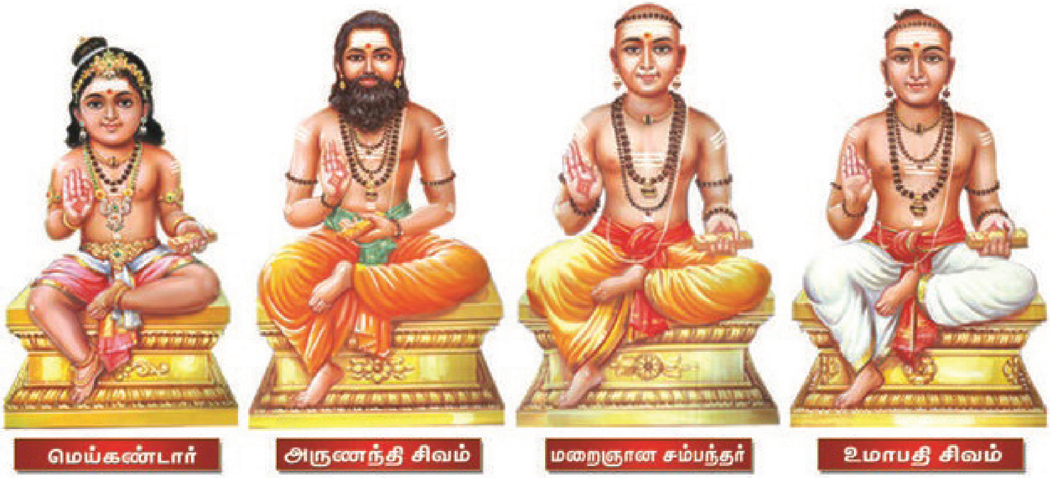

பொன்னாரிதழி நடைக்கணிந்த புனிதப்
பெருமான் பூங்கழலே
முன்னா விஜம்ப மெய்ப்பொருறுமென்று
முன்னி முறைபரவும்
மின்னார் கயிலைச் சந்தான குரவர்
சரிதம் விளம்பிடுவான்
என்னே ரோடை யைங்கரத்தனிருதாட்
கமல மிறைஞ்சிடுவாம்

என்று சந்தான குரவர்களது சிறப்புக்களை சந்தானாசாரிய புராண சங்கிரகம் குறிப்பிடுகின்றது. சைவ சமய ஆசாரியர்களை சமயாசாரியர்கள் என்றும் சந்தனா சாரியர்கள் என்றும் இருவகையாக வழங்குவது சைவசமய மரபு ஆகும். சமயக் குரவர் நால்வரையும் சமயாசாரிகள் என குறிப்பிடுவர். ஒருவருக்கு புத்திர சந்தானம் போல, இடையறவுபடாமல் வழிவழியாக ஞானபுத்திரர்களாய் உபதேசக்கிரமத்தில் சைவமரபினைக் காத்தவர்களாதலின் இவர்களை சந்தானகுரவர் எனவும், சந்தனா சாரியர்கள் எனவும் அழைப்பர். இவர்களது பரம்பரையில் வந்தவர்களே தற்போது தமிழ் நாட்டில் விளங்கும் சைவ ஆதீனங்களை நடத்துபவர்களாவர்.இத்தகைய சந்தானகுரவர்கள் ஆற்றிய பணிகளை மேல்வருமாறு நோக்குவோம்.

1. ö©´P s h ÷uÁº

புறச்சந்தானகுரவர்களில் முதல்வராக மெய்கண்டார் காணப்படுகின்றார். அவர் 13 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுகின்றார். மெய்கண்டார் ஆற்றிய சைவசமயப் பணிகளுக்கெல்லாம் தலையாயது சைவசித்தாந்தம் சார்பான முப்பொருளுண்மையை முதன் முதலாக நிறுவியமையாகும். 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் காணப்பட்ட தத்துவ விசாரணைகளைத் தொகுத்து அவற்றுக்குச் சைவ சித்தாந்த ரீதியில் விளக்கம் அளிக்க முன்வந்தார். அதாவது வடமொழி நூல்களான வேதங்கள், உபநிடதங்கள், ஆகமங்கள் ஆகியவற்றிலும் திருமந்திரம், தேவாரம் ஆகிய நூல்களிலும் தொன்று தொட்டு வலியுறுத்தப்பட்டு வந்த இறைவன், உயிர், உலகு என்பவற்றுக்கு கோட்பாட்டு ரீதியிலான விளக்கத்தினை அளித்தவர் மெய்கண்டதேவராவார். மெய்கண்டதேவர் தனது குருவாகிய பரஞ்சோதியார் தமக்கு உபதேசித்த சிவஞான சூத்திரங்களைத் தமிழில் அருளிச்செய்தார். அவை சிவஞான போதம் என்ற நூலாக வெளிவந்தன. சிவஞான போதம் மெய்கண்ட சாத் திர நூல்களுக்குள் முதலாவதாக காணப்படுகின்றது. இதுவே பிற்காலத்தில் எழுந்த சைவசித்தாந்த நூல்களுக்கெல்லாம் ஆதார நூலாக அமைகின்றது.

சிவஞான போதம் பிரமாண இயல், இலக்கண இயல், சாதன இயல், பயன் இயல் என நான்காக வகுக்கப்பட்டு ஒவ்வோர் இயலும் மும்மூன்று சூத்திரங்களைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது. இச் சூத்திரங்கள் பதி பற்றிய விளக்கம், உயிர் பற்றிய விளக்கம், உயிர்கள் தம் கருமவினைக்கு ஏற்ப அமையும் நிலை, ஆன்மாமுத்தி நிலையைப் பெறும்வழி, அறிவினால் இறைவனை அடைதல், புலன்களின் வழியன்றி ஞானவழியில் இறைவனைக் காணுதல், பரிபக்குவ நிலை எய்தும்போது இறைவன் ஆட்கொள்ளவருதல், எல்லாம் இறைவன் செயல் என எண்ணும் நிலை, இறைவன் திருவருள் கூடினால் இன்பம் கூடும், இறை இன்பம் பெற்ற ஆன்மா திரும்பவும் இறை இன்பத்தையே நாடும் என்றவாறு இதில் உள்ள தத்துவ விசாரணைகள் அமைகின்றன.

மெய்கண்டார் தன்னிடம் உபதேசம் பெற்ற மாணவர்களுக்கு சிவஞான உபதேசத்தை அருளினார். இவரிடம் 46 மாணவர்கள் கல்வி கற்றதாக சைவசந்தானா சாரியார் புராண சங்கிரகம் குறிப்பிடுகின்றது. அவர்களுள் தலைமை மாணாக்கனாக அருணந்தி சிவாச்சாரியார் அவர்கள் விளங்கினார். சந்தானகுரவர் வரிசையில் இவருக்கு அடுத்த நிலையில் இவர் விளங்கினார். மேலும் பதின்நான்கு மெய்கண்ட சாத்திர நூல்களுள் ஒன்றாகிய உண்மை நெறி விளக்கம் என்ற நூலின் ஆசிரியரான மனவாசம் கடந்தார் மற்றும் சிற்றம்பல நாடிகள் போன்றோரும் இவரிடம் கல்வி கற்ற சீடர்களாவர்.மெய்கண்டதேவர் சைவசித்தாந்த தத்துவங்களை நிறுவியதோடு மாத்திரமல்லாது, வேதாந்தம் முதலிய தத்துவங்களின் தத்துவ விசாரணைகளில் நின்று சைவ மெய்யியலைக் காப்பாற்றினார். உபநிடத மகாவாக்கியங்களுக்கு சங்கரர் அத்வைத வேதாந்தக் கருத்துக்களை முன்வைத்தது போன்று மெய்கண்டதேவர் முன்வைத்த தத்துவக் கருத்துக்கள் **''சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தம்''** என அழைக்கப்படுகின்றது.

மெய்கண்டார் எவ்வளவு காலம் இவ்வுலகில் வாழ்ந்தார் என்பது அறியப் படுமாறில்லை. ஆயினும் அவர் திருவெண்ணை நல்லூரிலேயே முத்தியடைந்ததாக

குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவரது சமாதிக் கோயில் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் கிளை மடமாகிய திருவெண்ணை நல்லூரில் காணப்படுகின்றது.

2. A¸ n¢v]Áõa\õ›¯õº

புறச்சந்தான குரவர்களுள் மெய்கண்டாரை அடுத்து முக்கியத்துவம் பெறுபவர் அருணந்தி சிவாச்சாரியார் ஆவார். இவர் ஆகமங்களைத் துறைபோக கற்றமையால் அவரை **''சகலாகம பண்டிதர்''** என அழைத்தனர். அத்தோடு அவர் சீர்காழித் திருத்தலத்தில் சில காலம் வசித்து அங்கு சிவப்பணிகள் பல புரிந்தமையால் இவரை **''சண்பையர்தலைவர்''** என்னும் சிறப்புப் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்டார். அவர் மெய்கண்டார் வாழ்ந்த 13ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து மெய்கண்டாரது சைவ மெய்யியல் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமைந்ததோடு பலதரப்பட்ட சைவப் பணிகளை ஆற்றியவராக இவர் விளங்குகின்றார்.

வயதில் முதுமை பெற்ற திருநாவுக்கரசர் எவ்வாறு ஞானசம்பந்தரை வணங்கிச் சேவை செய்தாரோ அதேபோல் வயதில் முதியவராகிய அருணந்தி சிவாச் சாரியார் தம்மிலும் வயது குறைந்த மெய்கண்டதேவரைக் குருவாகக் கொண்டார். மெய்கண்டதேவர் தமக்கு உபதேசித்த சிவஞானபோதத்தை மறவாத அருணந்தி சிவாச்சாரியார் **''மெய்கண்டான் நூல் சென்னியிற் கொண்டு சைவத்திறத்தினைத் தெரிகல் உற்றாம்''** எனவும் **''எம்குருநாதர்.... தீதகல எமக்களித்த ஞான நூலைத் தேர்ந்துரைப் பேன் சிவஞான சித்தி''** எனவும் கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் தனது குருவாகிய மெய்கண்டாரது வேண்டுகோளுக்கமைய அவரது சிவஞானபோதத்துக்கு விளக்கம் கூறும்முகமாக **''சிவஞான சித்தியார்''** என்ற வழி நூலை உருவாக்கினார். இந்நூல் பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திர நூல்களுக்குள் விரிவானது. அது 301 விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டதோடு பரபக்கம், சுபக்கம் என்னும் இரண்டு பிரிவுகளை உடையது. இவற்றுள் பரபக்கம் என்பது உலகாயதம், சௌத்திராந்திகம், யோகசாரம், மாத்தியமிகம், வைபாடியம், நிகண்டவாதம், ஆசீவகம், பட்டாசரியம், பிரபாகரம், சத்தப்பிரம வாதம், மாயாவாதம், பாற்கரியம், நிடிச்சுர சாங்கியம், பாஞ்ச ராத்திரம் ஆகிய சமயவாதிகளது கொள்கைகளை எடுத்துக் கூறி அவற்றை அளவை முறையினால் மறுப்பது ஆகும். சுபக்கம் என்பது சாத்திர நூல்களுக்குரிய அளவை கூறிய பின், முப்பொருள்களின் உண்மை, அவற்றின் பொது இயல்பு, சிறப்பியல்பு, பாசத்தினின்றும் நீங்கி கடவுளை அடைவதற்கான வழிகள்,கடவுளை அடைந்தோர் தன்மை, ஆகிய பொருள்களை விபரித்துக் கூறுவதாகும்.

இத்தகைய தத்துவச் சிறப்புக்களை உடைய அருணந்தி சிவாச்சாரியாரின் சிவஞான சித்தியார் நூலை அறிஞர்கள் பலவாறு போற்றியுள்ளனர். **''சிவத்தின் மேல் தெய்வமில்லை சிவஞான சித்திக்கு மேல் ஒரு சாத்திரமில்லை''** என்றும் **''பார் விரிந்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே ஒரு விருத்தப் பா போதும்''** என்பன குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். அருணந்தி சிவாச்சாரியார் சைவசித்தாந்த சாத்திரவிருத்திக்கு ஆற்றிய பணிகளில் மற்றொன்று **''இருபாஇருபஃது''** என்னும்

சாத்திர நூலை உருவாக்கியமையாகும். இதில் அருணந்தி சிவாச்சாரியார் தமது குருவாகிய மெய்கண்டதேவரை முன்னிலைப்படுத்தி அவரை நோக்கி, தாம் வினாக்களை வினாவுவதாகவும், அதற்கு மெய்கண்டதேவர் விடையளிப்பது போலவும் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களை இருபது செய்யுள்கள் மூலம் விபரித்துள்ளார்.

இவரும் தனது குருவின் வழியில் நின்று சைவசித்தாந்த உண்மைகளைப் பல மாணாக்கருக்குப் போதித்துள்ளார். சந்தான குரவர்களுள் மூன்றாவதாக விளங்கும் மறைஞான சம்பந்தர் இவரது நேரடி மாணாக்கராவார். அருணந்தி சிவாச்சாரியார் தனது சொத்துக்களைக் கூட சைவப்பணிக்காகத் தானமாக வழங்கியதை அறிய முடிகின்றது. தமிழகத்தின் திருத்துறையிலுள்ள அவரது நிலங்களை சைவ சித்தாந்த வளர்ச்சியின் பொருட்டு நன்கொடையாக வழங்கினார். இன்று அந்த நிலத்தை திருக்கைலாய ஞானப்பரம்பரையால் உருவாக்கப்பட்ட திருவாவடுதுறை ஆதீனம் பொறுப்பேற்றுள்ளது. இவ்வாறு சைவசித்தாந்த வளர்ச்சிக்காக பலதரப்பட்ட பணிகளை ஆற்றிய இவர் புரட்டாதிப் பூர நாளில் அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த நிலையை எய்தினார். இவரது சமாதி திருக்கோயில் திருத்துறையில் அமைந்துள்ளது.

3. ©øÓbõÚ \®£¢uº

14 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப்பகுதியில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படும் மறைஞான சம்பந்தர், சந்தான குரவர்மரபில் மூன்றாவதாக விளங்குவதோடு அருணந்தி சிவாச்சாரியாரின் சீடராகவும் காணப்படுகின்றார். மெய்கண்டாரைப்போலப் பரிபக்குவ நிலையை அடைந்த மறைஞான சம்பந்தர் சைவ சித்தாந்த வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

மறைஞான சம்பந்தரது சைவப்பணிகளுள் பிரதானமானது சைவசித்தாந்த தத்துவ உண்மைகளை எளிமையான வடிவில் போதித்தமையாகும். தனக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மெய்கண்டதேவர், அருணந்தி சிவாச்சாரியார் என்போர் அருளிய சித்தாந்த நூல்களாகிய சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், இருபாஇருஃபது ஆகிய நூல்களைக் கற்று அவை கூறும் சித்தாந்த உண்மைகளைத் தம் மாணாக்கருக்கு எளிமையாகக் கற்பித்தார்.

இவர் சிதம்பரத்துக்கு அண்மையில் உள்ள திருக்காளாஞ்சேரியில் இருந்து சைவ சித்தாந்த உண்மைகளை மாணாக்கர்களுக்குப் போதித்துக் கொண்டு இருந்தார். அப்போது உமாபதி சிவம் சோழ மன்னன் தமக்களித்த பல்லக்கில் ஏறிப் பகற்பொழுதில், தீவர்த்தி, ஆலவட்டம், குடை, சாமரை, முதலான பரிசனங்கள் புடைசூழச் சென்று கொண்டு இருந்தார். மறைஞானசம்பந்தரிடம் பாடம் கற்றுக் கொண்டிருந்த மாணவனொருவன் அவ்வூர்வலத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தான். பராக்குப் பார்த்த மாணவனைப் பாடத்தில் ஈடுபடுத்துவதற்காக மறைஞான சம்பந்தர் **''பட்டகட்டையில் பகல்குருடு போகிறது''** என்று குறிப்பிட்டார். பட்டகட்டை என்பது காய்ந்தமரத்திலான பல்லக்கையும் பகற்குருடு என்பது நண்பகலில் தீவர்த்தியுடன் நடுத்தெருவில் உமாபதிசிவம் சென்றதையும் குறிக்கின்றது. அச்சம்பவத்தின் மூலம்

மறைஞானசம்பந்தர் மூன்று சிந்தனைகளை மாணவர்களுக்கு முன்வைத்தார்.

1. ஆடம்பரவாழ்வு ஆன்மீக மேம்பாட்டுக்கு ஆகாது.

2. அகக்கண் திறந்தவரே கண்ணுடையார்; அல்லாதோர் **''பகற்குருடு''** எனமதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

3. என்றோ ஒரு நாள் இறப்பு எவருக்கும் நேரிடும்.

என்பன அவையாகும்.

மறைஞானசம்பந்தர் தனது சீடர்கள் குலம், சாதி என்பனவற்றைக் கடந்த பரிபக்குவ நிலையினராகத் திகழவேண்டும் என்பதற்காக அவர்களுக்குப் பலசோதனைகளைத் தந்து ஈற்றில் அவர்களை ஆட்கொண்டார். ஒரு சமயம் நெசவாளரது சேரிக்குச் சென்ற இவர், அவர்கள் ஊற்றிய கஞ்சியைக் குடித்ததோடு தனது முழங்கைகளில் இருந்து வழிந்தொழுகிய கூளை அந்தணராகிய உமாபதிசிவாச்சாரியார் பருகியமை அவர்கள் அந்நிலையைக் கடந்து நிற்பதற்குச் சான்றாக அமைந்தது.

இவர் தனது தலைமைச்சீடராக உமாபதி சிவத்தாரை ஏற்றுக்கொண்டு அவருக்கு சிவஞானப்பொருளை உபதேசித்தருளினார். அத்தோடு தனக்குப் பின்னர் திருக்கைலாய ஞானபரம்பரை தொடர அவருக்கு வழிகாட்டினார். உமாபதி சிவாச்சாரியாரும் தனது குருவின் மீது தான் கொண்ட குருபத்தியை தான் இயற்றிய போற்றிப்பஃறொடை, நெஞ்சுவிடுதூது ஆகிய இரு நூல்களிலும் விபரித்துள்ளார். மறைஞானசம்பந்தரது சீடர்களுள் மற்றெருவராக அருணந்திசிவாசாரியார் என்பவர் விளங்கியதாக அறிய முடிகின்றது. மறைஞானசம்பந்தரது இத்தகைய குருத்துவ சிறப்புக்களால் இவரை சைவசிகாமணி எனச் சைவ சித்தாந்திகள் சிறப்பித்து அழைப்பர்.

சந்தானகுரவர் நால்வருள் மறைஞானசம்பந்தர் மட்டுமே சித்தாந்த சாத்திர நூல்கள் எதையும் எழுதவில்லை எனக் கூறப்பட்டுகின்றது. ஆயினும் அண்மைக்காலங்களில் அறிஞர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு முடிவுகளின்படி மறைஞானசம்பந்தர் வடமொழியில் உள்ள சிவதர்தம் என்னும் ஆகமத்தின் உத்தரபாகத்தை தமிழில் மொழிபெயர்த்ததாக அறியமுடிகின்றது. மேலும் இவர் **''சதமணிக்கோவை''** என்ற பிரமாண நூலை எழுதியதாகவும் அது **''சித்தாந்தஞானபோதம்''**என அழைக்கப்பட்டதாகவும் கூறுவர். அத்தோடு தஞ்சை சரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையத்தில் காணப்படும் ''சகஸ்ர நாம பாஷ்யம்'' என்னும் உரை நூலையும் இவரே எழுதினார் என அறிஞர்கள் கருதுவர். அத்தோடு பிற்காலத்தில் ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் உரை செய்த **''சைவசமயநெறி''** என்ற நூலையும் இவரே யாத்ததாகக் கருதப்படுகின்றது.

இவ்வாறு பலதரப்பட்ட சைவப்பணிகளை மேற்கொண்ட மறைஞானசம்பந்தர் சிதம்பரத்தின் வடக்கே உள்ள திருக்காளாஞ்சேரியில் வைசித்தாந்த மடம் ஒன்றினைத் தாபித்து அதனூடாக சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களைப் போதித்து அங்கேயே சமாதி நிலை எய்தினார். இவரது சமாதி ஆலயத்தையும் சைவசித்தாந்த மடத்தையும் தற்போது திருவாவடுதுறை ஆதீனம் பரிபாலித்து வருகின்றது.

4. E©õ£v]Áõa\õ›¯õº

சந்தான குரவர்களது வரிசையில் இறுதியாகத் திகழ்பவர் உமாபதி சிவாச்சாரியார் ஆவார். இவர் 14ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதிவரை வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுகின்றார். அவர் மறைஞானசம்பந்தரது தலைமைச் சீடராக விளங்கியவர். இவர் சைவசமய வளர்ச்சிக்குப் பல நிலைகளில் நின்று பணியாற்றியுள்ளார். வயதில் முதிர்ந்த அருணந்தி சிவாச்சாரியார் எவ்வாறு தம்மிலும் வயதிற் குறைந்த மெய்கண்டதேவரைத் தமது குருவாக ஏற்றாரோ அதுபோன்று வயதில் முதிர்ந்த உமாபதிசிவாச்சாரியார் வயதில் குறைந்த மறைஞானசம்பந்தரிடம் ஞான உபதேசம் பெற்றார். மறைஞானசம்பந்தரால் பரிபக்குவ நிலையை அடைந்த உமாபதி சிவாச்சாரியார், மறைஞானசம்பந்தர் காட்டிய வழியில் நின்று சைவசித்தாந்த தத்துவ வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பங்காற்றினார். இவரது பணிகளை தத்துவம், ஆன்மீகம் என்ற இருவகையில் வைத்து நோக்கலாம்.

A. E©õ£v]Áõa\õ›¯õº ö\´u AØ¦u[PÒ:

உமாபதிசிவாச்சாரியார் இறைவனது திருவருளுடன் பல அற்புதங்களை மேற்கொண்டு சைவசமய வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தவராக காணப்படுகின்றார். அவ்வாறு அவர் செய்த அற்புதங்களை வருமாறு நோக்கலாம்.

1. தீண்ட இருந்த பாம்பைத் தீண்டி இறக்கச் செய்தமை

உமாபதிசிவாச்சாரியாரது சீடர்களில் ஒருவர் பூப்பறிக்கச் செல்லும்போது அங்கே வந்த முனிவர் ஒருவர் கேட்ட கேள்விகளுக்கு விடை கூறாத காரணத்தால் ***''நீ பாம்பு தீண்டி இறக்கக்கடவாய்''*** என முனிவர் சாபமிட்டார். அதனைக்கேட்டுப் பயந்த சீடன் நடந்தவற்றை உமாபதி சிவாச்சாரியாருக்குத் தெரியப்படுத்தினான். அதனைக்கேட்ட உமாபதிசிவாச்சாரியார் ***''உன்னை அரவம் தீண்டி இறக்கக்கடவது''*** எனக் கூறினார். அப்போது அரவம் ஒன்று சீடனைத் தீண்டி அவ்விடத்திலேயே உயிர் நீத்தது.

2. முனிவரின் சாபம் நீங்க அருளியமை

மலர்பறிக்க வந்த மாணவனைத் தீண்டியதும் இறந்த பாம்பு உடனே ஒரு முனிவனாக மாறி, தான் பெற்ற சாபத்தைக் கூறி அருள்பெற உமாபதிசிவாச்சாரியார் வழிவகுத்தார்.

3. மந்திரவாதியின் ஆற்றலை முறியடித்தமை

மந்திரவாதி ஒருவன் தனது மந்திர சக்தியின் வலிமையால் கோயிலில் இடம் பெற இருந்த குடமுழுக்கினைத் தடுத்தான். இதனை அறிந்த உமாபதிசிவாச்சாரியார் மந்திரவாதியின் வலிமையை இழக்கச் செய்து கோயில் குடமுழுக்கினை நிறைவேற்றி வைத்தார்.

4. அரச குமாரனின் அலித்தன்மையை நீக்கியமை

உமாபதிசிவாச்சாரியாரது ஆன்மீகப்பணிகளைக் கண்டு கௌரவம் செய்த சோழ மன்னனின் மகன் ஆண்மைத்தன்மையில் நின்றும் நீங்கி அலித்தன்மையுடையவனாக

விளங்கினான். இதனால் துயருற்ற மன்னனின் வேண்டுதலுக்கமைய உமாபதிசிவாச் சாரியார் இளவர சனது அலித்தன்மையை நீக்கி அருளினார்.

5. தில்லையில் ஏறாத கொடியை ஏற்றுவித்தமை

உமாபதிசிவாச்சாரியார் அந்தணர் அல்லாதவரைக் குருவாகக் கொண்டமையால் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் அவரை ஒதுக்கி வைத்தனர். ஒரு போது தில்லைச் சிற்றம்பலத்தானது கொடியேற்று வைபவம் இவரது முறையாக அமைந்தது. இவரை விட்டு வேறு ஒருவரைக் கொண்டு கொடியேற்ற தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் ஏற்பாடு செய்யதனர். அப்போது கொடி ஏறவில்லை. இதற்கான காரணத்தை அந்தணர்கள் அறிந்து, உமாபதிசிவாச்சாரியாரைக் கொடியேற்றுமாறு வேண்டினர். அப்போது உமாபதிசிவாச்சாரியார் இறைவனை வேண்டி, 'கொடிக்கவி' பாடல்களைப் பாடி ஏறாமல் நின்ற கொடியினை ஏற்றி வைத்தார்.

6. அரங்கேறாது இருந்த கோயிற்புராணத்தை அரங்கேற்றச் செய்தமை

உமாபதி சிவாச்சாரியார் தில்லைச் சிதம்பரத்தின் சிறப்புக்களைக் கோயிற்புராணமாக எழுதி இருந்தார். அதனை தில்லையில் அரங்கேற்றுவதற்குத் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் தடுத்துவிட்டனர். மறுநாள் தில்லையம்பெருமானுக்குப் பூசை செய்வதற்காக அவர் பள்ளி கொள்ளும் பெட்டகத்தினைத் திறந்து பார்த்தபோது அங்கு அவரைக் காணாது அந்தணர்கள் தவித்தனர். அப்போது இறைவன், தாம் உமாபதியின் பெட்டகத்தினுள் இருப்பதாக அசரீரிவாயிலாகத் தெரிவித்தார். அதனை அறிந்த அந்தணர்கள் உமாபதி சிவாச்சாரியார் இருக்கும் இல்லம் நோக்கிச் சென்று அவரை பெட்டகத்துடன் தில்லைக்கு அழைத்து வந்தபோது இறைவன் காட்சி அளித்தார். அதன்பின்னர் உமாபதிசிவாச் சாரியாரது கோயிற்புராணமும் அரங்கேற்றப்பட்டது.

7.பெற்றான் சாம்பனுக்கு முத்தியளித்தமை

தில்லை சிற்றம்பலநாதரது மடப்பள்ளியில் திருவமுது சமைப்பதற்காகத் தினமும் சாம்பன் என்பவன் விறகு வழங்கிவந்தான். பின்னர் இறைவனது வேண்டுதலுக்கமைய உமாபதிசிவாச்சாரியார் இருக்கும் திருமடத்துக்கும் விறகு வழங்கிவரலானான். உமாபதிசிவாச்சாரியார் இறைவன் மீது கொண்ட அவனது பக்தியினை வியந்து அவனுக்கு முத்தியளித்தார்.

8. முள்ளிச் செடிக்கு முத்தியளித்தமை

சாம்பனுக்கு முத்தியளித்ததை அறியாத சாம்பனின் மனைவி **''தனது கணவனை மடத்து சாமியார் தனது மந்திரசக்தியால் எரித்து விட்டார்''** என அரசனிடம் முறையிட்டாள். அதனைக்கேட்ட உமாபதி சிவாச்சாரியார் முத்தியளிக்கும் தன்மையை அனைவருக்கும் தெளிவுறுத்தும் முகமாக மடப்பள்ளிக்கு அருகே நின்ற முள்ளிச் செடிக்கு அருள் பாலித்தார். அது கருகிச் சாம்பலாகியது. அதில் இருந்து முனிவர் ஒருவர்வெளிவந்து ஆகாயமார்க்கமாகச் சென்றார்.

B. ö©´Psh \õzvµ ¡ÀPø Í A¸Î¯ø©

உமாபதிசிவாச்சாரியார் மெய்கண்ட சாத்திர நூல்கள் பதிநான்கினுள்ளும் எட்டு நூல்களை அருளிச் செய்து சைவ சித்தாந்த வளர்ச்சியில் தனக்கென ஓர் இடத்தினைப் பதித்துச் சென்றுள்ளார். அவை சித்தாந்த அட்டக நூல்கள் எனச் சிறப்பித்து அழைக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு அவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட சித்தாந்த அட்டக நூல்களும் வருமாறு அமைகின்றன.

1.**சிவப்பிரகாசம்:** நூறு விருத்தப் பாக்களை உடையது. அது பொது, உண்மை என்ற இருநிலைகளில் பதி, பசு, பாசத்தின் இயல்புகளை விளக்குகின்றது. அத்தோடு சிவஞான போதத்துக்கு சார்பு நூலாகவும் விளங்குகின்றது.

2.**திருவருட்பயன்:** எளிமையான குறட்பாக்களாக பத்துக் குறட்பாக்களைக் கொண்ட பத்து அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை எளிமையான வடிவில் குறிப்பிடுகின்றது.

3.**வினாவெண்பா:** உமாபதிசிவாச்சாரியார் தனது குருவாகிய மறைஞானசம்பந்தரை நோக்கி ஆன்மா முத்தியடைவதற்கான வழிகள் எங்ஙனம் என வினாவுவது போன்று 13 வெண்பாக்களால் அமைந்துள்ளது.

4.**போற்றிப் பஃறொடை:** இது உயிர் தொழிற்படும் முறைமையை உணர்த்தும் வாயிலாகத் தமக்கு சிவஞானம் நல்கிய மறைஞானசம்பந்தரை பஃறொடை வெண்பாவினால் வாழ்த்திய நூலாகும்.

5.**கொடிக்கவி:** சிவாலயங்களில் நிகழும் கொடியேற்ற உற்சவத்தின் தத்துவக் கருத்துக்களை இதன் ஐந்து பாடல்கள் வாயிலாக விபரிக்கின்றார்.

6.**நெஞ்சுவிடு தூது:** தலைவனாகிய இறைவனிடம் தலைவியாகிய ஆன்மா அன்னத்தைத் தூதாக விட்டு தனது இறை காதலினுடாக சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை விளக்கிக் கூறுகின்றது. இது 129 கண்ணிகளை உடையதாகக் காணப்படுகின்றது.

7. **உண்மைநெறி விளக்கம்:** சிவப்பிரகாசத்தில் கூறப்பட்ட தசகாரியங்களுக்கு மேலும் விளக்கம் கூறும்முகமாக எழுதப்பட்ட நூலாக இது காணப்படுகின்றது.

8. **சங்கற்பநிராகரணம்:** இந்நூல் பிற சமயக் கொள்கைகளைக் குறிப்பிட்டு அவற்றை மறுக்கும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

C. ø\Á C»UQ¯ [Pø Í A¸ Î¯ø©

உமாபதிசிவாச்சாரியார் சைவ சித்தாந்த வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பைப் போன்று பல சைவ இலக்கியங்களையும் வெளியிட்டுள்ளமை அவரது பன்முகப்பட்ட சைவப் பணிகளுக்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

1.**கோயிற்புராணம்**

கோயில் எனச் சிறப்பித்து அழைக்கப்படுகின்ற சிதம்பரத்தின் சிறப்புக்களைக் கூறுவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

2.**சேக்கிழார்புராணம்**

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் திவ்விய வரலாற்றைச் சிறப்பித்த சேக்கிழாரது சிறப்புக்களை இந்நூலின் ஊடாக உமாபதிசிவாச்சாரியார் குறிப்பிடுகின்றார்.

3.**திருத்தொண்டர் புராணசாரம்**

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் இறை காதலை வெளிப்படுத்துவதாகவும் பெரிய புராணத்தின் பிழிவாகவும் இந்நூல் அமைகின்றது.

4.**திருமுறைகண்ட புராணம்**

பன்னிரு திருமுறைகளும் எவ்வாறு பெறப்பட்டு அவை தொகுக்கப்பட்டன என்பது பற்றி இந்நூல் குறிப்பிடுகின்றது.

5.**தேவார அருண்முறைத்திரட்டு**

மூவர் தேவாரங்களிலும் காணப்படும் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களைத் தொகுத்துக் கூறுவதாக இந்நூல் அமைகின்றது.

6.**திருப்பதிகக்கோவை**

சைவத்திருப்பதிகங்களின்சிறப்புக்களை விபரிக்கின்றது.

7.**திருப்பதிக்கோவை**

திருப்பதியில் எழுந்தருளிய திருமாலின் சிறப்புக்களை இந்நூலின் ஊடாக இவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

8.**பௌட்கராகம் வியாக்கியானம்**

பௌட்கரம் என்ற ஆகமத் துணை நூலுக்கு வழங்கப்பட்ட விருத்தி உரையாகும்.

9.**சதரத்தின சங்கிரகம்**

வடமொழியில் அமைந்துள்ள சங்கத நூலுக்கு தமிழில் உரை செய்துள்ளார்.

10.**குஞ்சிதாங் கிரித்தவம்**

தில்லை நடராஜப் பெருமானது சிறப்புக்களை வடமொழியில் கூறுவதாக இது

அமைகின்றது. இந்நூலின் ஊடாக உமாபதிசிவாச் சாரியாரது வடமொழிப்புலமை வெளிப்பட்டுள்ளது.

11.**சிவநாமக்கலிவெண்பா**

சிவதோத்திரங்களை கலிவெண்பாவில் பாடுவதாக இது அமைந்துள்ளது.

இவ்வாறு உமாபதிசிவாச்சாரியார் 72 வயதுவரை இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்து சைவ சித்தாந்த வளர்ச்சிக்கும், சைவசமய வளர்ச்சிக்கும் அளவற்ற பணிகளை ஆற்றியவராகக் காணப்படுகின்றார். இவருடன் சந்தனாச்சாரியார் மரபு நின்று விட்டாலும் அவர் காட்டிய வழியில் அவரது மாணாக்கர்கள் சைவசித்தாந்த வளர்ச்சிக்குப் பெரும்பங்காற்றி உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் சீடராகிய நமசிவாய தேசிகர் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைத் தோற்றுவித்தவராவார். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் இவரது சமாதி ஆலயம் காணப்படுகின்றது இவர் முத்தி அளித்த சாம்பனுக்கும் அங்கு ஆலயம் உண்டு.

பாடச் சுருக்கம்

சமயகுரவர்களுக்கு அடுத்த நிலையில் சைவத்தினை வளர்த்தவர்களாக சந்தானகுரவர்கள் அமைகின்றனர்.

இவர்களால் அருளப்பட்ட சாத்திர நூல்கள் மூலம் சைவசித்தாந்தம் பெருவளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

அருணந்தி சிவாச்சாரியார் தத்துவம், அற்புதம், பக்தி இலக்கியம் என்ற பலதரப்பட்ட நிலைகளில் நின்று சைவசமய வளர்ச்சிக்கு பங்காற்றியுள்ளார்.

சமயகுரவர்களது பணிகளை சைவ ஆதீனங்கள் இன்று தொடர்கின்றன.

பயிற்சிகள்

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை தருக.

1. மெய்கண்டசாத்திர நூல்களுக்கெல்லாம் ஆதார நுலாகவும் முதல் நூலாகவும் விளங்கும் நூல் யாது?
2. உபநிடத மகாவாக்கியங்களுக்கு மெய்கண்டதேவர் முன்வைத்த தத்துவக் கருத்துக்கள் எவ்வாறு அழைக்கப்படும்?
3. அருணந்தி சிவாச்சாரியாருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பிற சிறப்பு பெயர்கள் யாவை?
4. அருணந்தி சிவாச்சாரியாரால் எழுதப்பட்ட மெய்கண்ட சாத்திர நூல்கள் யாவை?
5. மறைஞானசம்பந்தரால் எழுதப்பட்டதாக பிற்கால ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடும் நூல்கள் யாவை?
6. உமாபதி சிவாச்சாரியார் ஆற்றிய அற்புதங்கள் எவையேனும் நான்கு குறிப்பிடுக?

செயற்பாடு

சந்தானகுரவர்கள் சைவசமய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பினை அட்டை ஒன்றில் குறிப்பிட்டு அதுபற்றி வகுப்பறையில் கலந்துரையாடுக.